

РЕШЕНИЕ

№ 4542

гр. София, 10.08.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 09.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **472** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 АПК.

Образувано е по жалба на А. И. М., ЕГН [ЕГН], чрез адв. Г. Г., срещу Заповед № 8121К-14322 / 13.12.2019г. на министъра на вътрешните работи, за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ и прекратяване на служебното правоотношение в Министерство на вътрешните работи на държавен служител в Главна дирекция „Гранична полиция“ /ГДГП/ -МВР.

В жалбата се излагат съображения, че обжалваният административен акт е незаконосъобразен поради нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Твърди се, че жалбоподателката не е извършила посоченото дисциплинарно нарушение, както и че липсват доказателства за уронване на престижа на службата. Излагат се доводи за нарушение на преклузивния срок по чл.195, ал.2 от ЗМВР. Счита, че дисциплинарното производство следва да започне след влизане в сила на присъда. Моли съда да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед. Претендира разносните по делото. Подробни съображения излага в писмена защита.

Ответникът – министъра на вътрешните работи чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата. Подробни съображения в тази насока представя в писмени бележки от 16.07.2020г. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа

страна следното:

В изпълнение на заповед №8121К-9409/05.10.2018г. е проведено дисциплинарно производство срещу инспектор А. И. М. – старши разследващ полицай в сектор „Разследване“ на РДГП – Драгоман от отдел „Разследване“ в главна дирекция на ГДГП-МВР. Производството е образувано по предложение с рег. № 3282р-23746/26.09.2018г. и справка с рег. №3282р-23386/20.09.2018г. по описа на ГДГП, съдържащи данни за тежки нарушения на служебната дисциплина, изразяващи се в това, че на 22.08.2018г. в работно време, инспектор М. е посетила магазин „P. and C.“, находящ се в [населено място], [улица], сграда “Т. mall”, от където е взела сиво дамско палто марка “L. Jo” на стойност 449.99лв., отстранила е етикетите и маркиращият чип и е напуснала магазина без да заплати стоката.

На 31.08.2018г. в работно време, жалбоподателката е посетила магазин „P. and C.“, находящ се в [населено място], [улица] сградата на МОЛ „С. център“, където е задържана от охраната на магазина с дамска рокля марка “M. K.”, на стойност 449.99лв., която не е заплатила. От роклята били отстранени етикетите и маркиращия чип. При задържането ѝ, М. се опитала да осуети проверката, както и да изхвърли намиращо се в нея макетно ножче. Действията на служителката са квалифицирани като дисциплинарно нарушение по смисъла на чл.1947, ал.2, т.4 от ЗМВР, за което на основание чл.203, ал.1, т.13 от ЗМВР е предвидено наказание „уволнение“. По случая е образувано досъдебно производство №447/2018г. по описа на СО към СГП. С постановление /л.276/ лицето е привлечено в качеството си на обвиняем за престъпление по чл.195, ал.1, т.9, чл.142, ал.2, т.6 вр. с чл. 194, ал.1 и чл.26, ал.1 от НК.

За дисциплинарно разследващ орган /ДРО/ е определена комисия, която да проведе разследването и изготви становище относно наличието за основание за реализиране на дисциплинарна отговорност спрямо жалбоподателката като се докладва на наказващия орган заедно със събраните доказателства в 4-месечен срок от издаването на заповедта за образуване на производството – до 05.02.2019г.

Със заповед №8121К-11485/31.12.2018г. на министъра на вътрешните работи, председателят на ДРО Б. и гл.инспектор Н. са определени за разследващи по дела, подсъдни на Специализирания наказателен съд, поради което със заповед №8121К-244/15.01.2019г. са заместени като ДРО от комисар И. К. и инспектор В. Б.. Спазени са изискванията на чл. 41 от Инструкция №8121з-470/27.04.2015г., като за това са изготвени протоколи № 3282р-1709/17.01.2019г. и рег.№ 3282р-1710/17.01.2019г.

Срокът за провеждане на производството е удължаван със заповеди на министъра на вътрешните работи №8121К-244/15.01.2019г., №8121К-8529/15.04.2019г. и № 8121К-9284/04.05.2019г. съответно до 05.04.2019г., 05.05.2019г. и 05.06.2019г.

ДРО е приключил производството с обобщена справка рег.№3282р-7986/01.04.2019г. и становище №3282р-13083/05.06.2019г., в които е приел, че само нарушението извършено на 31.08.2018г. в МОЛ „С. център“

е доказано по безспорен начин и е предложил на основание чл. 203, ал.1 , т.13 от ЗМВР на инспектор М. да се наложи дисциплинарно наказание „уволнение“.

С писмо №3282р-13088/05.06.2019г. по описа на ГДГП, по реда чл.55 от Инструкция №8121з-470/27.04.2015г. , ДРО е докладвал становището и събраните доказателства по случая.

С покани както следва: №3282р-25874/15.10.2019г., №3282р-1717/18.01.2019г., №3282р-6342/13.03.2019г., № 3282р-7990/01.04.2019г., №3282р-9484/17.04.2019г., №3282р-9485/17.04.2019г., №3282р-10046/23.04.2019г., №3282-р-11063/10.05.2019г. жалбоподателката се е запознала срещу подпис само със заповедта за образуване на дисциплинарно производство, в която е вписала, че към момента няма да бъде подпомагана от служител на МВР,но на по –късен етап, ако реши да упражни това право, ще уведоми ДРО. М. не се е запознала със заповедите за изменение на заповедта за образуване на дисциплинарно производство и за удължаване на срока за разследване, позовавайки се на здравословни причини и е изпратила обяснения към ДРО с амбулаторни и болнични листове. За неявяването на инспектор М. за извършване на процедурните действия, ДРО е съставил протоколи № 3282р-6778/18.03.2019г., №3282р-8298/03.04.2019г., № 3282р-9950/22.04.2019г., № 3282р-9951/22.04.2019г., №3282р-10248/25.04.2019г., № 3282р-11334/14.05.2019г.

С покана на министъра на вътрешните работи № 8121р-12279/04.07.2019г. на жалбоподателката е дадена възможност отново за запознаване с материалите по дисциплинарното производство, обобщена справка и даване на допълнително обяснение или възражение по случая. Поканата е връчена на 10.07.2019г. на инспектор М. в ГДГП. В отговор на същата, жалбоподателката е посочила, че страда от психично заболяване и не е в състояние да прекарва време извън дома си като желае да се запознае с материалите по производството в дома си, но в 14.30ч. същия ден има час за рехабилитация. Приложила е следните медицински документи: направление от 13.06.2019г.; експертно решение за временна неработоспособност относно непрекъснат отпуск по болест от 29.10.2018г. до 24.06.2019г. като ТЕЛК-МВР е продължил неработоспособността от 05.06.2019г. с 60 дни; мед. направление и амбулаторен лист от 10.07.2019г. с диагноза „Разстройство в адаптацията“ и придружаващи заболявания „хипертонично сърце без сърдечна недостатъчност“, „Болест на М.“ и

„смесено тревожно-депресивно разстройство“.

За неявяване на М. в 14.20ч. относно запознаване с обобщена справка и материалите от дисциплинарното производство е съставен протокол № 3282р-15895/10.07.2019г. Изготвена е докладна записка №3282-15999 / 11. 07. 2019г., от която се установява, че до 11.07.2019г. по случая не са постъпили възражения от страна на жалбоподателката до ГДГП.

След събиране на допълнително доказателства, вкл. становище на ЦЕЛК-МВР №141/1 рег.№18417/26.08.2019г., според което инспектор М. е могла да се яви пред разследващите органи и да вземе участие в образуваното производство, ДРО е приел, че от изложените факти се доказва вмененото дисциплинарно нарушение. Със становище №3282р-21727/24.09.2019г. е предложил на жалбоподателката да се наложи дисциплинарно наказание „уволнение“.

В хода на дисциплинарното производство, по искане на М., ДРО е приобщил сведения от познати на служителката лица, като е констатирал, че същите не касаят извършеното нарушение. В сведения от 17.10.2018г. и вх.№328200-21689/07.12.2018г. П. К. посочва, че М. е получавала текстови заплахи по телефона от страна на охранител в магазин „P. and C.“ в С. център. Твърдения в тази посока са изложени и в сведения на Б. Б. и В. Т. с вх.№328200-21427/04.12.2018г.

ДРО е взел сведения от служители на 05 РУ-СДВР, посетили местопроизшествието в МОЛ „С. център“ на 31.08.2019г.В хода на дисциплинарното производство,

жалбоподателката е дала обяснения по случая с рег. № 3282р-26206/18.10.2018г., №3282р-30632/06.12.2018г., №3282р-2063/22.01.2019г., № 3282-48-70/21.02.2019г., № 3282р-6047/08.03.2019г. ,№ 3282р-7975/01.04.2019г., № 3282р-11335/14.05.2019г., №3282р-19608/26.08.2019г.

При издаване на оспорената заповед №8121К-14322/13.12.2019г., министърът на вътрешните работи е обсъдил релевираните в посочените обяснения доводи. Наказващият орган е приел за основателно искането на жалбоподателката за участие на адв. Г. в дисциплинарното производство като е съобразил Решение №3/17/05.1994 на КС на Р.България. В хода на производството, министърът на вътрешните работи е заключил, че предоставените оптични носители са годни доказателства и същите не противоречат на установеното от назначената видео-техническа експертиза. Подробно е изследвано и обсъдено съдържанието на илюстрирания материал към протокола за видео-техническата експертиза и изложените от страна на М. оплакванията свързани с процесната рокля и искането за приобщаване на чантата послужила за скриване на роклята към материалите по производството. Наказващият орган е отказал да кредитира още искането за получаване на дактилоскопните експертизи от следственото дело, за установяване на обстоятелства дали М. е оставила отпечатащи по процесните вещи и извършване на допълнителна проверка относно твърденията на жалбоподателката, че лице представящо се с името на един от охранителите на магазина е инсценирал кражба с цел да ѝ навреди.

При тези обстоятелства, наказващият орган е приел за доказано обстоятелството, че на 31.08.2018г. в МОЛ „С. център“, [населено място], инспектор М. е нарушила следните етични правила от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР по т.15, т.19, т.20, т.25, поради което на основание чл.204, т.1, чл.197, ал.1, т.6, чл.194, ал.2, т.4, чл.203, ал.1, т.13 от ЗМВР и чл. 226, ал.1, т.8 от ЗМВР, органът е наложил дисциплинарно наказание уволнение и е прекратил служебното правоотношение в МВР на жалбоподателката като старши разследващ полицай в сектор „Разследване“ на РДГП-Драгоман от отдел „Разследване“ в Главна дирекция „Гранична полиция“-МВР.

В хода на съдебното производство са разпитани свидетелите И. В., С. В. и Б. Р. като съдят намира показанията им за непротиворечиви и обективни, поради което следва същите да бъдат кредитирани. По делото са изслушани още свидетелските показания на П. П. и М. М., като в тази връзка настоящият състав намира, че след преценка на отношенията на свидетеля П. П. и М. М. с жалбоподателката, не счита същите за обективно изложени.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Видно от отбелязването върху процесната заповед, същата е връчена на жалбоподателката на 16.12.2019г. Жалбата е депозирана до съда на 23.12.2019г. поради което съдят намира, че същата е процесуално допустима, тъй като се обжалва в срок, подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентния по смисъла на чл. 204, т. 1 от ЗМВР орган и в сроковете по чл. 195, ал.1 от ЗМВР, при спазване на административно-производствените правила и в предвидената в чл. 210, ал. 1 от ЗМВР форма.

Съдът намира за неоснователно изложеното в жалбата оплакване за нарушение на срока по чл. 192, ал.2 от ЗМВР. Спазени са сроковете за налагане на дисциплинарно наказание, на основание чл. 196, ал. 2 от ЗМВР, дисциплинарното нарушение е установено, когато материалите от дисциплинарното производство постъпят при компетентния дисциплинарно наказващ орган. В процесния случай проверката е приключила със становище от 05.06.2019г. /л.57/. Съгласно чл.195, ал.3 от ЗМВР, двумесечният срок от откриване на нарушението не тече, поради обстоятелството, че за периода от 04.09.2018г. до 23.08.2019г., М. е ползвала отпуск поради временна неработоспособност /л.122-129, л.81-89, л.308-317, л.494, л./ и платен годишен отпуск в размер на 138 дни /л.511-517/ от 26.08.2019г. до 04.11.2019г. Следователно законоустановения двумесечен срок изтича на 04.01.2020г. Нарушението е извършено на 31.08.2018г., видно от материалите по делото, поради което заповедта е издадена при спазване на двугодишния срок по чл.192, ал.2 от ЗМВР, изтичащ съответно на 31.08.2020г.

Съдът намира, че заповедта е мотивирана, тъй като в обстоятелствената част на акта се съдържа подробно изложение на фактите по случая, резултати от извършената проверка, доказателствата, които подкрепят обвинението, като освен това подробно са обсъдени доводите и обясненията на участниците, включително обяснения с рег. № 3282р-26206/18.10.2018г., №3282р-30632/06.12.2018г., №3282р-2063/22.01.2019г., № 3282-48-70/21.02.2019г., № 3282р-6047/08.03.2019г. ,№ 3282р-7975/01.04.2019г., № 3282р-11335/14.05.2019г., №3282р-19608/26.08.2019г. изложени от жалбоподателката в хода на проведеното дисциплинарно производство. В тази връзка не се споделят направените оплаквания в жалбата за нарушение на чл.207, ал.3 от ЗМВР.

Съдът намира за доказано по делото извършеното от А. И. М. дисциплинарно нарушение, несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, изразяващо се в това, че на 31.08.2018г. в сградата на ТЦ „С.“, [населено място], е направила опит да отнеме чужда движима вещ – дамска рокля на стойност 449,99лв., собственост на „П. и К.“ с намерение противозаконно да я присвои, като деянието е останало недовършено поради независещи от жалбоподателката причини – същата е задържана непосредствено след излизането си от магазина от двама охранители.

Видно от приложения протокол от 05. 02. 2018 г. /л.256/ жалбоподателката е запозната с Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, както и със Заповед № 8121з-396 / 05. 08. 2014 г., а извършеното от нея деяние е несъвместимо с правилата на поведение на държавен служител от системата на МВР, което безспорно уронва престижа на службата, тъй като случаят е станал обществено достояние, отразен в няколко електронни медии.

В оспорената заповед е посочено, че са нарушени разпоредбите на т.15, т.19, т.20 и т.25 от Етичния кодекс за поведение на държавните служители от МВР. Изрично в т. 15 от Етичния кодекс е регламентирано задължението на държавния служител да съобразява законността на действията, които възнамерява да предприема, а в т. 19 - задължението на служителя да пази доброто име на институцията, която представлява, в т. 20, е предвидено да насърчава хората да уважават закона, като дава личен пример с поведението си, а в т. 25 се установява, че държавният служител не бива да злоупотребява с правомощията си, разчитайки, че няма да му бъде наложена санкция в качеството му на орган на властта.

Видно от изготвената видео-техническа експертиза /л.265/ на снимка от 31.08.2018г.

със сравнителен материал от АИС-БДС е заснето едно и също лице – А. М.. След излизането си от пробната на магазина в търговския център, М. оставя един брой артикул, връща се до пробната и взема чантата си, която очевидно е с по-голям обем като се опитва да напусне търговското помещение, но е върната до входа/изхода на магазина от охраната в обекта.

На основание чл. 49 от АПК е допустимо административния орган да назначи експертиза, когато се нуждае от познания каквито самия той няма. Съгласно чл. 171, ал. 1 от АПК, доказателствата, събрани редовно в производството пред административния орган, имат сила и пред съда. В тази връзка в молбата на процесуалния представител на жалбоподателката от 05. 02. 2020 г., се прави единствено възражения относно назначаването на експертизата, но не и по нейното оспорване, поради което така изготвената експертиза е приета като част от административната преписка и съобразно нормата на чл. 171, ал. 1 от АПК. Видно от постановлението за назначаване на експертиза, (стр. 267) същата е назначена именно за нуждите на дисциплинарното производство, поради което са неоснователни доводите относно нейното приемане. В същото време, в тази експертиза подробно е установено лицето – жалбоподателката М., както нейните действия при взимането на дрехите в пробната, броя който оставя след това, както и издутината на чантата й. Констатациите на СТЕ изцяло се потвърждават от протокола за преглед на видеозаписи (стр. 230), който също е част от административната преписка, но същия не е оспорен от жалбоподателя.

В същото време, видно от приложените по делото сведения на Г. Г. в качеството му на охранител в търговския обект, се констатира, че след отвеждането на М. в служебна стая до изчакване на полицейските служители, в присъствието на охранителя Г., жалбоподателката е била помолена да отвори дамската си чанта, в която е намерена рокля марка “М. К.”, на стойност 449.99лв. собственост на магазин „P. and C.“, идентифицирана от служителите на търговския обект. В тази връзка неоснователни са твърденията изложени в писмени бележки относно липсата на индивидуализиращи роклята белези – етикети и алармено устройство. Съдът намира за житейски логично при опит за кражба на вещ, алармените устройства да бъдат премахнати и съответно да липсват при установяване на артикула. От приложените по делото сведения от служителите към 05 РУ-СДВР: И. В., С. Д. и С. С. /л.194-197 –1 том / се установява, че след сигнал за кражба в процесния магазин е заловено лицето М..

Видно е, че събраните в хода на дисциплинарното производство сведения напълно се потвърждават от свидетелските показания на С. В., който дава подробни сведения относно задържането на жалбоподателката и наличието на незакупена дамска рокля в дамската й чанта.

Несъстоятелни са доводите на процесуалния представител на жалбоподателка направени в съдебно заседание от 09.07.2020г. /л.626/, че от дадените свидетелски показания на М. П., се констатира подхвърлянето на доказателства вменяващи извършеното деяние от дисциплинарно наказаното лице. Видно от показанията на М. П. /л.624 – 2 том/ не се излагат никакви твърдения в тази насока. Свидетелят П. единствено сочи, за опит на установяване на контакт между Г. Г. и жалбоподателката, но не и че са налице действия за злепоставяне на жалбоподателката. Действително по делото се представени разпечатки на SMS-и, за които се твърди, че са изпратени от Г. (без доказателства дали това действително е така), в които се съдържат заплахи и предложения да се откаже от показанията си срещу определени суми, но това е

предмет на друго производство. Същите не променят факта, че именно жалбоподателката е задържана при опита за кражба на дамска рокля, като това се потвърждава, както от сведенията на двамата охранители, така и от прегледа на записите от видеокамерите и извършената експертиза.

Съдът намира за неоснователни доводите в жалбата за предубеденост на дисциплинарнонаказващия орган. Действително, свидетелят П. П., сочи че му били казали, че имало нареждане М. да бъде уволнена, но това само по себе си не означава някаква предубеденост. Само по себе си деянието извършено от жалбоподателката е достатъчно тежко, че да е налице нагласа да бъде отстранено от системата на МВР лице, извършило кражба. В същото време, показанията на П. допринасят единствено за изясняване на здравословното състояние на жалбоподателката, но не и относно факта на нейното задържане и наличието или не на откраднатата рокля.

По същия начин и показанията на свидетеля М. М., не допринасят за изясняване на правния спор, тъй като същия само сочи, че е видял две лица от мъжки пол да задържат М., но не и дали в дамската ѝ чанта се е намирала откраднатата вещ. Свидетелят също така сочи за грубо отношение на служителите, но това не променя факта на извършената кражба и освен това е субективно усещане, което не се потвърждава от протокола за преглед на видеозапис.

По делото също така е извършен оглед на дамска чанта, представена от жалбоподателката, но този оглед не допринася с нищо, тъй като не може да се докаже, че представената чанта, е именно тази с която е била жалбоподателката в деня на задържането ѝ освен това сама по себе си и в нея би могла да се събере сгънатата дамска рокля.

В хода на съдебното производство по делото е разпитан управителят на процесния магазин Б. Р.. Съдът кредитира показанията на свидетеля като непротиворечиви и идентични с изявеното от него в сведение №32820020898 /л.198 – 1 том/ - намерената в чантата на М. дамска рокля е собственост на „P. and C.“, като на същата е бил отстранен алармения знак и етикет, намерени на по-късен етап от охранителите в обекта. Видно е също така, че при разпита на свидетеля Р., същия категорично потвърждава, че именно жалбоподателката е лицето задържано от охранителите, във връзка с кражбата на дамската рокля.

Неоснователни са твърденията на жалбоподателката относно това, че наказващият орган е нарушил правото ѝ да се запознае с материалите по дисциплинарното производство при изрично отправено искане от нейна страна. Видно от покана рег. № 8121p-18799/25.10.2019г., връчена на 13.11.2019г., на жалбоподателката е дадена възможност да се запознае както с материалите по случая в присъствието на адв. Г., така и да даде писмени обяснения или възражения до наказващия орган. Отказът на наказващия орган да представи на жалбоподателката пет броя запечатани дискове е мотивиран с обстоятелството, че М. вече е имала възможност да види съдържанието на дисковете, тъй като в том 1 и том 2 са били приложени пет броя запечатани оптични носители и пет броя незапечатани, като двата комплекта са с идентично съдържание. При предоставяне на материалите по дисциплинарното дело, жалбоподателката и процесуалният ѝ представител не са направили искане за преглед на тяхното съдържание. Със становище №3282p-21727/24.09.2019г. е отразено запознаването им с материалите в производството без отбелязани възражения в тази посока.

Съдът намира за неоснователни доводите изложени от жалбоподателката за

тенденциозно отношение спрямо нея от страна на зам. директор М. и твърденията за изпратени заплахи до същата от един от охранителите в процесния магазин. Настоящият състав намира тези обяснения за израз на защитната версия на А. М., с цел да се оневини, като събраните в хода на проверката доказателства, безспорно установяват извършеното нарушение.

Не се споделят оплакванията в жалбата, че следвало да се изчака влизане в сила на осъдителна присъда преди органът да се произнесе по дисциплинарното производство. В оспорената заповед, като основание за налагане на дисциплинарното наказание не е посочено обстоятелството, че срещу държавния служител е било образувано наказателно производство, каквато има друга хипотеза, мотивите за налагане на дисциплинарното наказание са установените извършени нарушения на правилата за поведение от Етичния кодекс за поведение на държавните служители в Министерството на вътрешните работи.

При тези данни изложеното в заповедта за налагане на дисциплинарно наказание и прекратяване на служебното правоотношение на А. М. е обосновано и съответно на доказателствата. От правна страна правилно същото е квалифицирано като извършване на деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата и нарушение на разпоредбите на Етичния кодекс за поведение на служителите в МВР. Съдът след запознаване с материалите по делото, намира за доказано, че М. е осъществила деяния несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР по чл. по 203, ал. 1, т. 13, тъй като рокля от стоковата наличност на магазин „П. и К.“ е намерена в чантата ѝ след касовата зона, която умишлено не е заплатена. Описаното представлява нарушение, станало достояние на медии и колеги на жалбоподателката. То накърнява доброто име на институцията и като личен пример не насърчава останалите членове на обществото да спазват закона, в нарушение на т. 19 и т. 20 от Етичния кодекс. Нарушението на т. 21 от Етичния кодекс е несъвместимо с морала и уронва престижа на службата.

След като нарушението е безспорно установено, съвсем законосъобразно компетентният дисциплинарнонаказващ орган, е ангажирал дисциплинарната отговорност на А. М.. Наред с това е преценил събраните доказателства и действайки при условията на обвързана компетентност е наложил предвиденото в чл. 203, ал. 1, т. 13 от ЗМВР дисциплинарно наказание „уволнение“, налагащо се задължително в случая на извършване на тежко дисциплинарно нарушение, несъвместимо с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, с които се уронва престижът на службата. Изрично в оспорената заповед е посочено, че е взето предвид цялостното поведение на държавния служител по време на службата и всички материали по дисциплинарното производство, поради което съдът счита че наложеното наказание е съобразено с разпоредбата на чл. 206, ал. 2 от ЗМВР.

В обстоятелствената част на оспорваната Заповед са обсъдени и са взети предвид тежестта на нарушението, настъпилите от него последици, обстоятелствата, при които е извършено, формата на вината и цялостното поведение на държавния служител по време на службата, което оборва възраженията на дисциплинарно наказаното лице в тази посока.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на

установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 4 от АПК, жалбоподателят дължи на ответника направените по делото разноски, но такова искане няма направено, поради което разноски не се присъждат. По аргумент от противното на чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя не следва да се присъждат сторените по делото разноски.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. И. М., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед № 8121К-14322 / 13.12.2019 г. на министъра на вътрешните работи, за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“ и прекратяване на служебното правоотношение в Министерство на вътрешните работи на държавен служител в Главна дирекция „Гранична полиция“-МВР.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ: